a cōione aūt licentiare. vtrū teneatur ad reſtituti= onem an non. Nā cum preceptum ſit ſemel in anno confiteri et cōicare. ſi ꝯfeſſor ꝓhibeat illum a co municatione q̄ nō hꝫ mortale q2 forte iudicat illici tū qđ ē licitū. Et ſi liceat ñ licētiādū. q2 forte iudi= cat licitū qđ ē illicitū. tā cōfeſſor ꝙ ꝯfitens ambo in foueam cadunt. niſi forte ꝓbabilis ignorātia eū excuſet. puta ſi habet aliquē doctorē. iure auten= ticū et famoſum. cuius opiōnem innititur. vnde ſi confeſſor nō eſt expertus in caſibus. ita vt ꝑ ſe nec ſciat iudicare nec dubitare nouit. cum periculo aīe ſue audit ꝯfeſſiones. Sed ⁊ illi qui ſciunt imperici am eius ꝑiunt. niſi iterato ꝯfiteātur homini ſcien= ti de. pe. d. j. quē penitet.

De interrogatiōibus ꝓfiendis a cōfeſſo re Capitulum quintum.

QVantum ad tercium debes ſm aug. interrogare diligēt de peccatis. Querit. Raij. in ſumma ſua. an iterrogatōes ſint fiende a confeſſore. ⁊ re ſpondēdum eſt ꝙ ſic. dūmo do diſcrete fiant. de. pe. di. vj. Qui vult ex. de. pe. et re. Omnis. Et vt diligentius poſſis circa huiuſmodi ꝓcedere. debes primo conſiderare tria que ponit Tho. in. iiij. Primum eſt vt interrogentur ipſi pe nitentes. non omnes de oīb9 pctīs. hoc em̄ inutile eſſet et aliqñ damnoſuꝫ. ſꝫ ꝑcipue debes iterroga re de illis pctīs q̄ ꝯſueuerūt repiri in hoīb9 illi9 ꝯditionis. ſtat9. etatis pt̄ie et hmōi. que vt meli9

valeas facẽ· iõ a ꝑncipio ĩtrogare debes ꝺ ↄditõe et de pr̃ia ⁊ ꝺ exercicio ⁊ hmõi an etiã ſit ↄiugat9 vł ñ. De alijs aũt pc̃tis pl9 vł min9 ꝑt interrogari ſm q̃litatẽ vite quã audis ex ipo penitẽte. Scd̃ȝ ẽ vt interrogẽt[2] ipſi penitẽtes admotis ꝺ ipis peccatis ⁊ ñ ſubito ſpecifice[2] mod9 pc̃ti. ne ſi neſciebat addiſcat ⁊ ĩduca[2] ĩ temtatõȝ ſȝ ĩ genẽ iterroget[2] de ſpẽ vbi gr̃a. Si itrogat9 fate[2] ſe ↄmiſiſſe vnũ pc̃m̃ luxurie. interroget[2] vlteri9 cũ q̃b9 ⁊ ſic ꝓcedẽdo vlteri9. Terciũ ẽ ꝙ ꝑcipue circa vicia cãnalia ñ ꝺſcẽdat[2] nimis ad ꝑticulares circũſtantiaſ q̃ nõ ſunt de nc̃citate ↄfeſſionis. qꝛ hoc ẽ ſibi occaſionẽ temtatõis dare. et ipſuȝ penitẽtẽ q̃ aliq̃ñ interrogat talia ad ĩuentõȝ pc̃tõꝝ docere. ac etiã talia cũ referãt ſocijs ⁊ ĩ plateis et vicis inꝺ ſeq̃tur deriſio ſac̃m̃ti ⁊ ↄfeſſoꝛis ⁊ ſcãdalũ ⁊ mala ſuſpitõ vbi gr̃a. ſi fateat[2] vir ↄgnouiſſe vxoꝛẽ ſuã vł aliam mulierẽ vł mł̃ierẽ ↄgnitã eſſe a viro ex̃ vas debitũ cũ ex hoc hẽat[2] ſpẽs pc̃tĩ ſufficiẽter. qꝛ viciũ ſodomiticũ ẽ etiã in q̃cũqȝ ꝑte coꝛpis exerceat[2] nec ex hoc mutat[2] tał ſpẽs. Iõ vide[2] ſufficẽ. nec vltri9 ad ꝑticłaria eſſe deſcẽdẽdũ. viꝺlicet intẽrrogãdo in q̃ ꝑte coꝛpis vł quomodo. ſiłr ſi dicat ꝑ ſeipſuȝ ſe ↄmiſiſſe vicium luxurie quãtũ ad ac̃tũ exterioꝛeȝ non vidchar[2] vlteri9 eſſe interrogãdũ de modo. cũ ñ vatiet[2] ſpẽs ꝑ hoc et hmõi De alijs vero pc̃tis ſcȝ non carnalib9 non eſt ita piculoſuȝ vł ſcandaloſuȝ ad ꝑticulares circũſtantias deſcendere.

De caſibus in quibus opoꝛtet iterare cõfeſſionẽ Capitulum ſextum.